

Odpověď Ministerstva zdravotnictví (MZD) na žádost o informaci dle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážená paní,

k Vaší žádosti o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví dne 1. prosince 2025, evidované pod č.j. xxx, kterou jste vznesla níže uvedené dotazy:

zda má Ministerstvo zdravotnictví k dispozici, nebo zda může doporučit technologické prostředky nebo metodické postupy, které umožňují objektivně zachytit, změřit nebo jinak dokumentovat přítomnost pachových látek (např. v podobě pachových konzerv), a jaké hodnoty se případně dají v obytných prostorech považovat za obtěžující.

Uvádím následující informace:

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), upravuje v § 13 požadavky na vnitřní prostředí některých staveb a v § 21a požadavky vztahující se k ubytovacím službám poskytovaným v rámci hostinské nebo ubytovací živnosti.

Ustanovení § 13 se vztahuje na tyto typy staveb: stavby pro výchovu a vzdělávání, provozovny poskytující službu péče o dítě v dětské skupině, vysoké školy, školy v přírodě, stavby určené pro zotavovací akce, zdravotnická zařízení, zařízení sociálních služeb, ubytovací zařízení, stavby pro obchod a stavby se shromažďovacím prostorem. Pro uvedené stavby jsou stanoveny hygienické limity chemických, fyzikálních a biologických ukazatelů vnitřního prostředí, a to prováděcím právním předpisem - vyhláškou č. 43/2025 Sb., o stanovení hygienických limitů chemických, fyzikálních a biologických ukazatelů pro vnitřní prostředí pobytových místností některých staveb.

Zákon o ochraně veřejného zdraví však neřeší problematiku ochrany obyvatel domů před obtěžováním či ohrožováním pachem ze strany jiných osob. V uvedené problematice nejsou orgány ochrany veřejného zdraví dotčeným orgánem státní správy. Lze využít příslušná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Jedná se zejména o ustanovení § 1013 občanského zákoníku, který upravuje vlastnická omezení zákazem imisí. Jeho smyslem a účelem je upravit práva a povinnosti tam, kde vznikají sousedské vztahy. Upravuje opatření proti tzv. imisím a vyjmenovává nejčastější typy imisí, jako odpad, voda, plyn, pach, prach, hluk apod. Ustanovení lze použít i při ochraně proti jiným imisím, jako je tabákový kouř apod. Pro dovolání se ochrany dle § 1013 občanského zákoníku je nutné, aby imise vnikaly na pozemek (do bytové jednotky) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezovaly obvyklé užívání pozemku

(bytové jednotky). Naplnění těchto kritérií je nutno posoudit v každém konkrétním případě zvlášť. V potaz je třeba vzít také faktory jako věkové složení vlastníků a nájemníků, poměry v domě apod.

Dále lze pro dovolání se ochrany aplikovat i ustanovení § 1012 občanského zákoníku věty druhé, kdy se vlastníku zakazuje nad míru přiměřenou poměrům závažně rušit práva jiných osob, jakož i vykonávat takové činy, jejichž hlavním účelem je jiné osoby obtěžovat nebo poškodit. Využít lze také ustanovení § 2256 odst. 2 občanského zákoníku, podle něhož nájemce dodržuje po dobu nájmu pravidla obvyklá pro chování v domě a rozumné pokyny pronajímatele pro zachování náležitého pořádku obvyklého podle místních poměrů.

Dále informujeme, že je možné objednat si měření kvality vnitřního ovzduší, včetně interpretace naměřených hodnot. Dále i měření mikroklimatických parametrů ve vnitřním prostředí spolu s hodnocením zdravotních rizik. Uvedené služby poskytuje např. Státní zdravotní ústav, Oddělení hygieny ovzduší, Šrobárova 49/48, 100 00 Praha 10. Kontaktními osobami jsou: RNDr. Bohumil Kotlík, Ph.D., telefonní číslo: 267 082 375, MUDr. Helena Kazmarová, telefonní číslo: 267 082 555.